

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 519/94

z dnia 7 marca 1994 r.

w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) nr 1766/82 oraz (EWG) nr 3420/83

(Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 89)

zmienione przez:

	Dziennik Urzędowy		
	nr	strona	data
► <u>M1</u> Council Regulation (EC) No 1921/94 of 25 July 1994 (*)	L 198	1	30.7.1994
► <u>M2</u> Council Regulation (EC) No 538/95 of 6 March 1995 (*)	L 55	1	11.3.1995
► <u>M3</u> Rozporządzenie Rady (WE) nr 839/95 z dnia 10 kwietnia 1995 r.	L 85	9	19.4.1995
► <u>M4</u> Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/96 z dnia 22 stycznia 1996 r.	L 21	7	27.1.1996
► <u>M5</u> Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/96 z dnia 29 stycznia 1996 r.	L 25	2	1.2.1996
► <u>M6</u> Council Regulation (EC) No 752/96 of 22 April 1996 (*)	L 103	1	26.4.1996
► <u>M7</u> Council Regulation (EC) No 1897/96 of 1 October 1996 (*)	L 250	1	2.10.1996
► <u>M8</u> Council Regulation (EC) No 847/97 of 12 May 1997 (*)	L 122	1	14.5.1997
► <u>M9</u> Rozporządzenie Rady (WE) nr 1138/98 z dnia 28 maja 1998 r.	L 159	1	3.6.1998
► <u>M10</u> Rozporządzenie Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r.	L 65	1	8.3.2003

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 519/94

z dnia 7 marca 1994 r.

w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) nr 1766/82 oraz (EWG) nr 3420/83

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając dokumenty ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz dokumenty dotyczące przetworzonych produktów rolnych przyjęte na podstawie art. 235 Traktatu, w szczególności przepisy tych dokumentów, pozwalające na odstępstwo od ogólnej zasady, według której ograniczenia ilościowe lub środki o skutku równoważnym mogą być zastępowane jedynie środkami przewidzianymi w tych samych dokumentach,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

wspólna polityka handlowa powinna być oparta na jednolitych zasadach; wspólne reguły mające zastosowanie do przywozu z niektórych państw trzecich zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1765/82 z dnia 30 czerwca 1982 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z krajów o upaństwowionym handlu ⁽¹⁾; rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1766/82 z dnia 30 czerwca 1982 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽²⁾ oraz rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3420/83 z dnia 14 listopada 1983 r. w sprawie ustaleń dotyczących przywozu produktów pochodzących z krajów o upaństwowionym handlu, niezliberalizowanych na poziomie Wspólnoty ⁽³⁾ stanowią istotny aspekt tej polityki, jakkolwiek wciąż pozwalają na wyjątki i odstępstwa umożliwiając Państwom Członkowskim kontynuowanie stosowania środków krajowych w odniesieniu do przywozu produktów pochodzących z wyżej wymienionych państw trzecich, tak że polityka ta wymaga uzupełnienia;

na mocy art. 7a Traktatu, od dnia 1 stycznia 1993 r. rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

wprowadzenie wspólnej polityki handlowej, która dotyczy reguł przywozu, jest dlatego niezbędnym uzupełnieniem wprowadzenia rynku wewnętrznego i jest jedynym środkiem zapewniającym, że reguły mające zastosowanie do handlu wspólnotowego z państwami trzecimi prawidłowo odzwierciedlają integrację rynków;

w celu osiągnięcia większej jednolitości w regułach przywozu, konieczne jest wyeliminowanie wyjątków i odstępstw wynikających z utrzymujących się krajowych środków polityki handlowej, w szczególności ograniczeń ilościowych utrzymywanych przez Państwa Członkowskie na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 3420/83; jednolitość ta musi być osiągnięta poprzez określenie w możliwie największym stopniu, szczególnych cech systemu gospodarczego danych państw trzecich, przepisów podobnych do stosowanych zgodnie z wspólnymi regułami dla pozostałych państw trzecich;

wspólne zasady stosowane do przywozu stosowane są także do produktów EWWiS, bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków wykonawczych do porozumienia, dotyczących szczególnie takich produktów;

(1) Dz.U. L 195 z 5.7.1982, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1013/93 (Dz.U. L 105 z 30.4.1993, str. 1).

(2) Dz.U. L 195 z 5.7.1982, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1409/86 (Dz.U. L 128 z 14.5.1986, str. 25).

(3) Dz.U. L 346 z 8.12.1983, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 848/92 (Dz.U. L 89 z 4.4.1992, str. 1).

▼B

liberalizacja przywozu, mianowicie brak wszelkich ograniczeń ilościowych, musi zatem stanowić punkt wyjścia dla reguł wspólnotowych;

jednakże w odniesieniu do ograniczonej ilości produktów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, z uwagi na wrażliwość niektórych sektorów przemysłu wspólnotowego, powinny być ujęte w niniejszym rozporządzeniu kontyngenty ilościowe i środki nadzoru stosowane na poziomie wspólnotowym; powinna zostać ustanowiona procedura przeglądu i sprawdzania tych środków w celu dostosowania ich do zmian sytuacji;

w przypadku pozostałych produktów Komisja musi zbadać warunki i zasady przywozu, kierunki przywozu, różne aspekty sytuacji gospodarczej i handlowej oraz środki, jeżeli takie istnieją, które mają być podjęte;

w odniesieniu do tych produktów może stać się oczywiste istnienie nadzoru wspólnotowego nad niektórymi przywozami tych produktów;

do Komisji i Rady należy przyjęcie środków ochronnych stosowanych w interesie Wspólnoty z odpowiednim uwzględnieniem istniejących zobowiązań międzynarodowych;

nadzór lub środki ochronne ograniczone do jednego lub więcej regionów Wspólnoty mogą jednakże okazać się bardziej odpowiednie niż środki mające zastosowanie do całej Wspólnoty; tym niemniej takie środki powinny być dopuszczone tylko wyjątkowo oraz jeżeli nie istnieją środki alternatywne; niezbędne jest także zapewnienie, że środki te są tymczasowe oraz że powodują możliwe najmniejsze zakłócenia w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego;

w przypadku zastosowania nadzoru wspólnotowego, dopuszczenie danych produktów do swobodnego obrotu musi być uwarunkowane okazaniem dokumentu przywozowego spełniającego jednolite kryteria; dokument taki, na zwykły wniosek importera, musi być zatwierdzony przez władze Państw Członkowskich w określonym terminie, lecz bez uzyskania w ten sposób przez importera prawa do przywozu; dlatego też dokument ten musi być ważny jedynie przez taki okres, w którym reguły przywozowe pozostają bez zmian;

interes Wspólnoty wymaga, aby Państwa Członkowskie i Komisja zapewniły możliwie pełną wymianę informacji wynikających z nadzoru wspólnotowego;

doświadczenie pokazało, że konieczne jest przyjęcie bardziej dokładnych kryteriów określających możliwe szkody oraz wprowadzenie dochodzeń umożliwiając Komisji równoczesne wprowadzanie właściwych środków w pilnych przypadkach;

w tym celu powinny być wprowadzone bardziej szczegółowe przepisy w sprawie wszczynania dochodzeń, wymaganych kontroli i inspekcji, przesłuchań zainteresowanych osób, postępowania dotyczącego uzyskanych informacji oraz kryteriów dotyczących szacowania szkód;

przepisy dotyczące dochodzeń wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia nie naruszają wspólnotowych lub krajowych zasad dotyczących tajemnicy zawodowej;

konieczne jest również określenie terminów wszczynania dochodzeń oraz terminów rozstrzygnięć co do właściwości tych środków, w celu zapewnienia szybkości podejmowania tych rozstrzygnięć dla zwiększenia bezpieczeństwa prawnego zainteresowanych podmiotów gospodarczych;

w celu zachowania jednolitości reguł dotyczących przywozu, formalności których dokonują importerzy powinny być uproszczone i muszą być identyczne niezależnie od miejsca odprawy celnej produktów; požądane jest dlatego, aby wszelkie formalności były przeprowadzane z zastosowaniem formularzy odpowiadających wzorowi załączonemu do niniejszego rozporządzenia;

dokumenty przywozowe wydane w związku ze sprawowanym nadzorem wspólnotowym powinny być ważne w całej Wspólnocie, niezależnie od Państwa Członkowskiego, w którym zostały wydane;

▼B

zbiór wymienionych reguł przywozu nie uzasadnia już utrzymywania dwóch oddzielnych grup reguł wspólnotowych dla krajów prowadzących handel państwowy i Chińskiej Republiki Ludowej;

zostały przeprowadzone konsultacje przewidziane w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2616/85 z dnia 16 września 1985 r. dotyczącym zawarcia Umowy o współpracy handlowej i gospodarczej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Chińską Republiką Ludową ⁽¹⁾;

wyroby włókiennicze objęte rozporządzeniem Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu ⁽²⁾, podlegają szczególnemu traktowaniu na szczeblu wspólnotowym i międzynarodowym; wyroby te powinny zostać całkowicie wyłączone z zakresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia;

przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla postanowień art. 77, 81, 244, 249 i 280 Aktu Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii;

rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, 1766/82 i 3420/83 powinny być uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Przepisy ogólne

*Artykuł 1***▼M5**

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przywozu produktów pochodzących z państw trzecich, określonych w załączniku I, z wyjątkiem wyrobów włókienniczych objętych rozporządzeniem (WE) nr 517/94.

▼B

2. Przywóz do Wspólnoty produktów, określonych w ust. 1, odbywa się swobodnie i nie podlega żadnym ograniczeniom ilościowym bez uszczerbku dla:

— środków, które mogą być podjęte na mocy tytułu V.

▼M10

▼B

4. Na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, załączniki II ► **M10** _____ ◀ mogą stanowić przedmiot konsultacji w ramach Komitetu przewidzianego w art. 4.

Na zakończenie konsultacji Komisja może zaproponować Radzie, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16, środki wymagane w celu dostosowania załączników II ► **M10** _____ ◀, ustanowionych w tytule III oraz w tytułach IV i V niniejszego rozporządzenia, gdzie stosowne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 19.9.1985, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 1.

TYTUŁ II

Wspólnotowa procedura informacji i konsultacji*Artykuł 2*

Jeżeli rozwój tendencje w przywozie wydaje się wymagać zastosowania nadzoru lub środków ochronnych, Państwa Członkowskie informują o tym fakcie Komisję. Informacja ta zawiera dostępne dowody w oparciu o kryteria ustanowione w art. 8. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje wszystkim Państwom Członkowskim.

Artykuł 3

Konsultacje mogą być przeprowadzone zarówno na wniosek Państwa Członkowskiego jak i z inicjatywy Komisji. Odbývają się one w ciągu 8 dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję informacji przewidzianych w art. 2, oraz w każdym przypadku przed wprowadzeniem jakiegokolwiek nadzoru wspólnotowego nad środkami ochronnymi.

Artykuł 4

1. Konsultacje są przeprowadzane na forum Komitetu Doradczego, zwanego dalej „Komitetem”, składającego się z przedstawicieli wszystkich Państw Członkowskich oraz przedstawiciela Komisji jako przewodniczącego.
2. Komitet obraduje po zwołaniu przez przewodniczącego. Dostarcza on Państwom Członkowskim wszelkich istotnych informacji tak szybko jak to możliwe.
3. Konsultacje obejmują w szczególności:
 - a) warunki i zasady przywozu, tendencje przywozu oraz różne aspekty sytuacji gospodarczej i handlowej dotyczące przedmiotowego produktu, szczególnie w kontekście badania załączników II ► **M10** ————— ◀;
 - b) sprawy dotyczące zarządzania umowami handlowymi między Wspólnotą a państwami trzecimi określonymi w załączniku I;
 - c) środki, które ewentualnie mają być podjęte.
4. Konsultacje mogą być przeprowadzane w razie konieczności w formie pisemnej. W takim przypadku Komisja poinformuje Państwa Członkowskie, które mogą wyrazić swoją opinię lub wniosek o przeprowadzenie konsultacji ustnych w terminie od pięciu do ośmiu dni roboczych, zgodnie z decyzją Komisji.

TYTUŁ III

Wspólnotowa procedura dochodzeniowa*Artykuł 5*

1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu konsultacji Komisja stwierdzi, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające dochodzenie, Komisja:
 - a) rozpoczyna dochodzenie w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania informacji od Państwa Członkowskiego oraz publikuje obwieszczone w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Obwieszczenie takie zawiera streszczenie otrzymanej informacji oraz wezwanie do przekazywania wszelkich informacji związanych ze sprawą do Komisji; podaje także termin, w którym zainteresowane strony mogą przedstawiać na piśmie swoje opinie oraz przekazywać informacje, jeśli te opinie oraz informacje mają być uwzględnione w trakcie dochodzenia, a także podaje termin składania przez zainteresowane strony wniosków o ustne przesłuchanie przed Komisją zgodnie z przepisami ust. 4;
 - b) wszczyna dochodzenie, działając we współpracy z Państwami Członkowskimi.

▼B

2. Komisja zbiera wszelkie informacje, które uzna za niezbędne oraz, w uzasadnionych przypadkach, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem, sprawdza uzyskane informacje u importerów, podmiotów gospodarczych, ich przedstawicieli, producentów, w zreszyceniach handlowych oraz innych organizacjach.

Komisja jest wspomagana podczas realizacji tego zadania przez kadry Państwa Członkowskiego, na terytorium którego takie kontrole są przeprowadzane, pod warunkiem że to Państwo Członkowskie sobie tego życzy.

Zainteresowane strony, które zgłosiły się w sposób określony w ust. 1 lit. a), oraz przedstawiciele kraju wywozu mogą uzyskać wgląd w informacje udostępniane Komisji w związku z dochodzeniem, oprócz dokumentów wewnętrznych przygotowywanych przez władze Wspólnoty lub przez Państwa Członkowskie, z zastrzeżeniem, że udostępniane informacje mają związek z obroną ich interesów i nie są poufne w rozumieniu art. 7 oraz, że są one wykorzystywane przez Komisję w ramach dochodzenia. W tym celu kierują pisemny wniosek do Komisji, wskazując potrzebne informacje.

3. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji, na jej wniosek oraz zgodnie z procedurami przez nią przewidzianymi, wszelkich informacji będących w ich posiadaniu na temat rozwoju rynku produktu będącego przedmiotem dochodzenia.

4. Komisja może przesłuchać zainteresowane strony. Takie strony muszą być przesłuchane, jeżeli wnioskowały na piśmie w terminie przewidzianym w obwieszczeniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wykazując, że wynik dochodzenia może ich dotyczyć oraz że istnieją szczególne powody, aby je przesłuchać ustnie.

5. W przypadku gdy informacje nie są dostarczone w terminie określonym w niniejszym rozporządzeniu lub przez Komisję na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, lub gdy dochodzenie jest znacząco utrudniane, ustaleń można dokonywać w oparciu o dostępne fakty. Jeżeli Komisja stwierdzi, że którakolwiek z zainteresowanych stron lub strona trzecia dostarczyła informacji nieprawdziwych lub błędnych, nie uwzględni tych informacji i może wykorzystać dostępne fakty.

6. Jeżeli po przeprowadzeniu konsultacji, określonych w ust. 1 Komisja uzna, że przedstawione dowody nie są wystarczające do uzasadnienia dochodzenia, informuje Państwa Członkowskie o swojej decyzji w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania od Państw Członkowskich informacji.

Artykuł 6

1. Na zakończenie dochodzenia, Komisja przedstawia Komitetowi sprawozdanie dotyczące wyników.

2. Jeżeli w terminie dziewięciu miesięcy od dnia rozpoczęcia dochodzenia Komisja uzna, że zastosowanie środków ochronnych lub nadzoru wspólnotowego nie jest konieczne, dochodzenie zostanie zakończone w terminie jednego miesiąca, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem. Decyzja o zakończeniu dochodzenia przedstawiająca podstawowe wnioski z dochodzenia oraz streszczenie powodów zakończenia dochodzenia podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

3. Jeżeli Komisja uznaje, że zastosowanie nadzoru wspólnotowego lub środków ochronnych jest konieczne, podejmuje niezbędne decyzje zgodnie z przepisami określonymi w tytule IV i V, najpóźniej w terminie dziewięciu miesięcy od dnia rozpoczęcia dochodzenia. W przypadkach wyjątkowych, termin ten może być przedłużony o kolejny okres nieprzekraczający dwóch miesięcy. W takim przypadku Komisja publikuje ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, podając nowy przedłużony termin oraz określając przyczyny jego przedłużenia.

▼B

4. Przepisy niniejszego tytułu nie wykluczają podjęcia, w żadnym czasie, środków nadzoru zgodnie z art. 9–14 lub, w przypadku sytuacji krytycznej w której jakiegokolwiek opóźnienie spowodowałoby szkody trudne do naprawienia, wezwania do zastosowania natychmiastowej interwencji, środków ochronnych zgodnie z art. 15–17.

Komisja niezwłocznie podejmuje środki dochodzeniowe, które uzna za konieczne. Wyniki dochodzenia są wykorzystywane w celu ponownego zbadania podjętych środków.

Artykuł 7

1. Informacje otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia zostaną wykorzystane wyłącznie w celu, dla którego o nie wnioskowano.

2. a) Rada, Komisja, Państwa Członkowskie ani też ich urzędnicy nie udostępniają żadnych informacji o charakterze poufnym otrzymanych na mocy niniejszego rozporządzenia, ani żadnych informacji udostępnionych poufnie, bez specjalnego zezwolenia osoby dostarczającej te informacje.

b) Każdy wniosek o zachowanie poufności określa przyczyny, dla których informacja jest poufna.

Jednakże jeżeli wydaje się, że wniosek o zachowanie poufności jest niezasadniony oraz jeżeli osoba dostarczająca informacje nie życzy sobie, aby informacje były upubliczniane oraz nie zezwala na ich ujawnianie w formie ogólnikowej lub w formie streszczenia, dane informacje mogą być pominięte.

3. Informacje w każdym przypadku będą uważane za poufne, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla osoby dostarczającej informacje lub źródła tych informacji.

4. Powyższe przepisy nie wykluczają powołania się przez władze Wspólnoty na informacje ogólne oraz, w szczególności, na przyczyny na których opierają się podjęte zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia decyzje. Władze te muszą jednakże brać pod uwagę uzasadniony interes osób fizycznych i prawnych, których dotyczy sprawa, w nieujawnianiu ich tajemnic handlowych.

Artykuł 8

1. Badanie tendencji przywozu produktów, warunków, w jakich mają one miejsce oraz poważnych szkód lub groźby poważnych szkód dla Wspólnoty wynikających z takiego przywozu, obejmuje w szczególności następujące czynniki:

a) rozmiary przywozu, w szczególności jeżeli miał miejsce znaczący wzrost, zarówno w wartościach bezwzględnych jak i względnych w stosunku do produkcji lub konsumpcji we Wspólnocie;

b) cenę przywożonych produktów, szczególnie w sytuacji, gdy ceny przywożonych produktów są znacząco zaniżone w porównaniu z cenami podobnych produktów we Wspólnocie;

c) wpływ na wspólnotowych producentów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych produktów, zgodnie z tendencjami niektórych czynników ekonomicznych, takich jak:

- produkcja,
- wykorzystanie zdolności produkcyjnych,
- zapasy,
- sprzedaż,
- udział w rynku,
- ceny (tj. obniżanie cen lub zapobieganie wzrostowi cen, który normalnie by wystąpił),
- zyski,
- zwrot z zaangażowanego kapitału,
- przepływ środków pieniężnych,

▼ **B**

- zatrudnienie.
- 2. Przeprowadzając dochodzenie Komisja uwzględni szczególnie system gospodarczy krajów, określonych w załączniku I.
- 3. W przypadku domniemania poważnej szkody, Komisja bada również, czy da się jasno przewidzieć, że szczególna sytuacja może przekształcić się w rzeczywistą szkodę. W tym celu uwzględnić można takie czynniki jak:
 - a) stopa wzrostu wywozu do Wspólnoty;
 - b) zdolności wywozowe w kraju pochodzenia lub wywozu, aktualnie istniejące lub mogące zostać uruchomione w przewidywalnej przyszłości oraz prawdopodobieństwo, że wywóz zostanie skierowany do Wspólnoty.

TYTUŁ IV

Nadzór*Artykuł 9*

1. Jeśli wymaga tego interes Wspólnoty, Komisja może, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy:
 - a) podjąć decyzję o wprowadzeniu z mocą wsteczną nadzoru wspólnotowego niektórych produktów przywożonych zgodnie z procedurą ustanowioną przez Komisję;
 - b) podjąć decyzję, do celów monitorowania tendencji tego przywozu, aby niektóre przywożone produkty podlegały uprzedniemu nadzorowi wspólnotowemu, zgodnie z przepisami art. 10.
2. Środki nadzoru podejmuje się na czas określony. O ile nie postanowiono inaczej, okres ważności tych środków wygasa z końcem drugiego okresu sześciomiesięcznego, następującego po sześciu miesiącach, w których środki ochronne obowiązywały.

Artykuł 10▼ **M4**

1. Produkty podlegające uprzedniemu nadzorowi wspólnotowemu można wprowadzić do swobodnego obrotu jedynie po przedłożeniu dokumentu nadzoru. Tego rodzaju dokument wystawiany jest nieodpłatnie przez właściwy organ wyznaczony przez Państwa Członkowskie, na wszystkie wnioskowane ilości oraz w ciągu najwyżej pięciu dni roboczych od otrzymania przez właściwy organ krajowy wniosku importera wspólnotowego, niezależnie od położenia jego przedsiębiorstwa we Wspólnocie. Wniosek ten uznaje się za dostarczony właściwemu organowi krajowemu nie później niż w terminie trzech dni roboczych od jego przedłożenia, o ile nie przedstawiono dowodu przeciwnego.
 2. Dokument nadzoru wystawia się na formularzu odpowiadającym wzorowi w załączniku IV.
- Z wyjątkiem przypadku, gdy decyzja w sprawie wprowadzeniu nadzoru stanowi inaczej, wniosek importera o wydanie dokumentu nadzoru zawiera jedynie, co następuje:
- a) pełną nazwę (nazwisko) i dokładny adres wnioskodawcy (włącznie z numerami telefonu i telefaksu oraz numerem umożliwiającym identyfikację wnioskodawcy przez właściwy organ krajowy) oraz numer rejestru VAT, jeżeli importer jest płatnikiem VAT;
 - b) tam gdzie stosowne, nazwisko i pełny adres zgłaszającego lub przedstawiciela wyznaczonego przez wnioskodawcę (włącznie z numerami telefonu i telefaksu);
 - c) opis towarów z podaniem:
 - ich nazwy handlowej;
 - odpowiadającego im kodu Nomenklatury Scalonej;
 - ich miejsca pochodzenia i miejsca nadania;

▼ M4

- d) deklarowane ilości w kilogramach i, tam gdzie stosowne, w innych dodatkowych jednostkach miary (pary, sztuki itd.);
- e) wartość towarów, CIF na granicy Wspólnoty, w ecu;
- f) poniższe oświadczenie, z datą i podpisem wnioskodawcy, z wypisanym wielkimi literami nazwiskiem wnioskodawcy:

„Ja, niżej podpisany oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym wniosku są prawdziwe i podane w dobrej wierze oraz że moje przedsiębiorstwo ma siedzibę we Wspólnocie.”

▼ B

3. Dokument przywozowy jest ważny w całej Wspólnocie niezależnie od Państwa Członkowskiego, w którym został wydany.

4. W przypadku gdy cena jednostkowa transakcji, przekracza cenę podaną w dokumencie przywozowym o mniej niż 5 % lub jeżeli całkowita wartość lub ilość produktów przedstawionych do przywozu przekracza wartość lub ilość podaną w dokumencie przywozowym o mniej niż 5 %, nie wyklucza to dopuszczenia danych produktów do swobodnego obrotu. Po wysłuchaniu opinii Komitetu oraz uwzględniając rodzaj produktów, a także inne specyficzne cechy danej transakcji, Komisja może ustalić inny margines procentowy, który nie powinien zwykle przekraczać 10 %.

5. Dokumenty przywozowe mogą być stosowane jedynie w okresie, w którym obowiązują uzgodnienia dotyczące liberalizacji przywozu w odniesieniu do danych rodzajów transakcji. Dokumenty przywozowe nie mogą w żadnym razie być stosowane po wygaśnięciu terminu, który będzie ustanowiony w tym samym czasie oraz z zastosowaniem tej samej procedury co zastosowanie nadzoru, z uwzględnieniem rodzaju produktów oraz innych specyficznych cech danych transakcji.

6. Jeżeli jest to wymagane na mocy decyzji podjętej zgodnie z przepisami art. 9, pochodzenie produktów w ramach nadzoru Wspólnoty musi zostać udowodnione na podstawie świadectwa pochodzenia. Niniejszy ustęp nie narusza innych przepisów dotyczących wydawania dowolnego takiego świadectwa.

7. Jeżeli produkt na mocy uprzedniego nadzoru wspólnotowego jest przedmiotem regionalnych środków ochronnych w Państwie Członkowskim, pozwolenie na przywóz udzielone przez to Państwo Członkowskie może zastąpić dokument przywozowy.

▼ M4

8. Dokumenty nadzoru i wyciągi z tych dokumentów sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których pierwszy nosi nazwę „oryginał dla wnioskodawcy” i jest oznaczony numerem 1, do wydania wnioskodawcy, a drugi nosi nazwę „egzemplarz dla właściwego organu” i jest oznaczony numerem 2, do zatrzymania przez organ wystawiający dokument. Właściwy organ może dołączać do egzemplarza nr 2 dodatkowe egzemplarze, do celów administracyjnych.

9. Formularze drukuje się na białym papierze bezdrzewnym, przystosowanym do pisania i mającym gramaturę od 55 do 65 g/m². Formularze mają format 210 × 297 mm; odstęp między wierszami wynosi 4,24 mm (jedna szósta cala); należy dokładnie zachować układ formularzy. Obydwie strony egzemplarza nr 1, stanowiącego właściwy dokument nadzoru, dodatkowo mają wydrukowany w tle żółty wzór gilotynowy, pozwalający na ujawnienie każdego fałszerstwa dokonanego przy użyciu środków mechanicznych lub chemicznych.

10. Państwa Członkowskie odpowiedzialne są za drukowanie formularzy. Formularze można również drukować w drukarniach wyznaczonych przez Państwo Członkowskie, w którym są ustanowione. W ostatnim przypadku na każdym formularzu musi znaleźć się odniesienie do tego postanowienia Państwa Członkowskiego. Na każdym formularzu znajduje się informacja dotycząca nazwy i adresu drukarni lub znak umożliwiający jej identyfikację.

▼**B***Artykuł 11*

W przypadkach, gdy wymaga tego interes Wspólnoty, jeżeli może powstać sytuacja opisana w art. 15 ust. 1 Komisja może, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy:

- ograniczyć okres ważności każdego wymaganego dokumentu przywozowego,
- uzależnić wydanie tego dokumentu od spełnienia pewnych warunków i, jako środek nadzwyczajny, od umieszczenia klauzuli uchylającej, lub od wcześniejszej informacji i procedury konsultacji, określonych w art. 3, zgodnie z częstotliwością i czasem trwania określonymi przez Komisję.

Artykuł 12

Jeżeli przywóz danego produktu nie podlegał dotychczas uprzedniemu nadzorowi wspólnotowemu, w ciągu ośmiu dni roboczych od zakończenia konsultacji Komisja może, zgodnie z art. 17, zastosować nadzór nad przywozem produktu do jednego lub kilku regionów Wspólnoty.

Artykuł 13▼**M4**

1. Produkty podlegające uprzedniemu nadzorowi wspólnotowemu można wprowadzić do swobodnego obrotu jedynie po przedłożeniu dokumentu nadzoru. Tego rodzaju dokument wystawiany jest nieodpłatnie przez właściwy organ wyznaczony przez dane Państwo(-a) Członkowskie, na wszystkie wnioskowane ilości oraz w ciągu najwyżej pięciu dni roboczych od otrzymania przez właściwy organ krajowy wniosku importera wspólnotowego, niezależnie od położenia jego przedsiębiorstwa we Wspólnocie. Wniosek ten uznaje się za dostarczony właściwemu organowi krajowemu nie później niż w terminie trzech dni roboczych od jego przedłożenia, o ile nie przedstawiono dowodu przeciwnego. Dokumenty nadzoru można stosować jedynie w okresie, w którym uzgodnienia dotyczące przywozu pozostają zliberalizowane w odniesieniu do danych transakcji.

2. Stosuje się art. 10 ust. 2.

▼**B***Artykuł 14*

1. W przypadku zastosowania nadzoru wspólnotowego lub nadzoru regionalnego, do dziesiątego dnia każdego miesiąca Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję:

- a) w przypadku stosowania uprzedniego nadzoru, o dokładnej kwocie pieniędzy (obliczonej na podstawie ceny produktu CIF) oraz ilości produktów, w odniesieniu do których wydano lub zatwierdzono dokumenty przywozowe w poprzednim okresie;
- b) w każdym przypadku, o dokładnych danych dotyczących przywozu w okresie poprzedzającym okres, określony w lit. a).

Informacje przekazywane są przez Państwa Członkowskie w rozbiciu według produktu i państwa.

W tym samym czasie oraz zgodnie z tą samą procedurą co uzgodnienia w zakresie nadzoru mogą zostać wydane inne przepisy.

2. Z uwagi na rodzaj produktu lub gdy wymagają tego szczególne okoliczności, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, Komisja może zmienić termin przedkładania informacji.

3. Komisja informuje Państwa Członkowskie.

TYTUŁ V

Środki ochronne*Artykuł 15*

1. W przypadku gdy przywóz danego produktu do Wspólnoty znacząco się zwiększył lub odbywa się na zasadach lub warunkach mogących spowodować poważne szkody lub grożących spowodowaniem poważnych szkód u wspólnotowych producentów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych produktów, Komisja, w celu zabezpieczenia interesów Wspólnoty, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, może zmienić reguły przywozu danego produktu, poprzez uzależnienie wprowadzenia danego produktu do swobodnego obrotu od uzyskania pozwolenia na przywóz, które będzie udzielane na podstawie przepisów oraz z zastrzeżeniem ograniczeń ustanowionych przez Komisję.
2. Radzie i Państwu Członkowskim informacja o przyjętych środkach jest przekazywana niezwłocznie, środki te stają się niezwłocznie skuteczne.
3. a) Środki, określone w niniejszym artykule, są stosowane w odniesieniu do każdego produktu który znalazł się w swobodnym obrocie po wejściu w życie tych środków. Zgodnie z art. 17 środki mogą być ograniczone do jednego lub kilku regionów Wspólnoty.
b) Jednakże takie środki nie stanowią przeszkody dla dopuszczenia do swobodnego obrotu produktów już wysłanych do Wspólnoty pod warunkiem że miejsce przeznaczenia takich produktów nie może zostać zmienione oraz że produkty, które zgodnie z art. 10 i 13, mogą być dopuszczone do swobodnego obrotu jedynie po wydaniu dokumentu przywozowego, posiadają w rzeczywistości taki dokument.
4. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zwróciło się do Komisji z wnioskiem o interwencję, Komisja podejmuje decyzję w tej sprawie w ciągu pięciu dni roboczych od dnia otrzymania takiego wniosku.
5. Rada oraz Państwa Członkowskie są powiadamiane o wszelkich decyzjach podjętych przez Komisję zgodnie z przepisami niniejszego artykułu. Państwa Członkowskie mogą przekazać decyzję Radzie w ciągu jednego miesiąca od daty powiadomienia.
6. Jeżeli Państwo Członkowskie przekazuje decyzję podjętą przez Komisję Radzie, Rada kwalifikowaną większością głosów może zatwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty przekazania decyzji Radzie, nie podejmuje ona decyzji, środek podjęty przez Komisję uważa się za odwołany.

Artykuł 16

1. Rada może, szczególnie w sytuacji określonej w art. 15 ust. 1, przyjąć właściwe środki. Podejmuje decyzje stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.
2. Przepisy art. 15 ust. 3 stosuje się.

Artykuł 17

Jeżeli na podstawie, w szczególności, czynników określonych w art. 8, okazuje się, że warunki ustanowione dla przyjęcia środków według tytułu IV oraz art. 15 są spełnione w jednym lub więcej regionach Wspólnoty, Komisja może po zbadaniu rozwiązań alternatywnych, wyjątkowo zezwolić na zastosowanie środków nadzoru i środków ochronnych ograniczonych do danego regionu lub regionów, jeżeli uznaje, że takie środki zastosowane na tym poziomie są bardziej właściwe niż środki zastosowane w całej Wspólnocie.

▼B

Takie środki muszą być tymczasowe oraz muszą w jak najmniejszym stopniu zakłócać działanie rynku wewnętrznego.

Środki te zostaną przyjęte zgodnie z procedurami ustanowionymi odpowiednio w art. 9 i 15.

Artykuł 18

1. Podczas stosowania środków ochronnych lub nadzoru, zgodnie z przepisami tytułu IV i V, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, w ramach Komitetu, przeprowadzane są konsultacje. Celem konsultacji jest:

- a) zbadanie rezultatów zastosowania środka ochronnego;
- b) upewnienie się, czy stosowanie środka jest nadal konieczne.

2. Jeżeli w wyniku przeprowadzenia konsultacji, określonych w ust. 1, Komisja uzna, że wszelkie środki ochronne lub nadzoru, określone w tytułach IV i V powinny zostać zmienione lub uchylone, Komisja podejmuje następujące działania:

- a) w przypadku gdy Rada nie podjęła żadnej decyzji w sprawie środka podjętego przez Komisję, Komisja niezwłocznie zmienia lub uchyla stosowanie takiego środka i niezwłocznie dostarcza sprawozdanie Radzie;
- b) we wszystkich innych przypadkach, Komisja przedkłada Radzie wniosek o zmianę lub uchylenie środków przyjętych przez Radę. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli niniejsza decyzja dotyczy regionalnych środków nadzoru, stosuje się od szóstego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

TYTUŁ VI

Przepisy końcowe*Artykuł 19*

1. Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza realizacji zobowiązań wynikających ze specjalnych reguł znajdujących się w porozumieniach zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi.

- 2. a) bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych, niniejsze rozporządzenie nie wyklucza przyjmowania lub stosowania przez Państwa Członkowskie:
 - i) zakazów, ograniczeń ilościowych lub środków nadzoru ze względu na moralność publiczną, porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne; ochronę zdrowia i życia ludzkiego, zwierząt lub roślin, ochronę narodowych dóbr kultury posiadających wartość artystyczną, historyczną lub archeologiczną, lub ochronę własności przemysłowej i handlowej;
 - ii) specjalnych formalności dotyczących wymiany dewiz;
 - iii) formalności wprowadzanych na mocy umów międzynarodowych zgodnie z Traktatem.
- b) Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach lub formalnościach, które mają być wprowadzone lub zmienione zgodnie z przepisami niniejszego ustępu. W razie nagłej potrzeby, dane krajowe środki lub formalności są przekazywane Komisji niezwłocznie po ich przyjęciu.

Artykuł 20

1. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania regulacji ustanawiających wspólną organizację rynków rolnych Wspólnoty lub administracyjnych krajowych przepisów wydanych na podstawie tych regulacji, bądź też regulacji przyjętych na mocy art. 235 Traktatu mających zastosowanie do produktów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych; niniejsze rozporządzenie uzupełnia te regulacje.

▼B

2. Jednakże w przypadku produktów objętych regulacjami, określonymi w ust. 1, nie mają zastosowania przepisy art. 9–14 oraz art. 18 w odniesieniu do tych produktów, co do których na mocy reguł wspólnotowych w sprawie handlu z państwami trzecimi wymagane jest uzyskanie licencji lub innego dokumentu przywozowego.

Artykuły 15, 17 i 18 nie mają zastosowania do produktów objętych przepisami ustanawiającymi ograniczenia ilościowe w przywozie na mocy wspomnianych reguł.

Artykuł 21

Do dnia 31 grudnia 1995 r. Hiszpania i Portugalia mogą utrzymywać ograniczenia ilościowe na produkty rolne, określone w art. 77, 81, 244, 249 i 280 Aktu Przystąpienia.

Artykuł 22

Na rok 1994 poziom kontyngentów, określonych w art. 1 ust. 2 jest zmniejszony w stosunku do okresu stosowania zgodnie z załącznikiem II.

Nie podlegają tym kontyngentom i mogą być wprowadzone do swobodnego obrotu we Wspólnocie następujące produkty:

- produkty już wysłane do Wspólnoty na dzień publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, z zastrzeżeniem, że miejsce ich przeznaczenia nie ulegnie zmianie,
- produkty w odniesieniu do których zostało wydane pozwolenie na przywóz przez właściwe władze krajowe zgodnie z przepisami tytułu IV rozporządzenia (EWG) nr 3420/83, oraz które w rzeczywistości posiadają takie pozwolenie.

Przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 520/94 z dnia 7 marca 1994 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę zarządzania kontyngentami ilościowymi ⁽¹⁾ mają zastosowanie do kontyngentów, określonych w załączniku II.

Artykuł 23

Rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, 1766/82 oraz 3420/83 tracą moc. Odniesienia do uchylonych rozporządzeń są traktowane jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 15 marca 1994 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 10.3.1994, str. 1.

▼ **B**

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz państw trzecich

▼ **M10**

▼ **B**

Armenia
Azerbejdżan
Białoruś

▼ **M10**

▼ **M3**

▼ **M10**

▼ **B**

Kazachstan
Korea Północna

▼ **M10**

▼ **M3**

▼ **M10**

▼ **B**

Rosja
Tadżykistan
Turkmenistan
Ukraina
Uzbekistan
Wietnam

▼ **M10**

▼ **M4**

▼ **M4**

ZAŁĄCZNIK IV

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DOKUMENT NADZORU

Oryginał dla wnioskodawcy	1	1. Odbiorca (nazwa (nazwisko), dokładny adres, państwo i numer rejestru VAT)	2. Numer rejestracyjny
			3. Proponowane miejsce i data przywozu
			4. Organ wystawiający (nazwa, adres, numer telefonu)
		5. Zgłaszający/przedstawiciel, w zależności od przypadku (nazwa (nazwisko), dokładny adres)	6. Kraj pochodzenia (i kod geonomenklatury)
			7. Kraj nadania (i kod geonomenklatury)
			8. Ostatni dzień ważności
1	9. Opis towarów	10. Kod CN i kategoria	
		11. Ilość w kg (masa netto) lub w dodatkowych jednostkach	
		12. Wartość w ECU, cif granica Wspólnoty	
	13. Uwagi dodatkowe		
	14. Potwierdzenie przez właściwy organ		
	Data:		
	Podpis: Pieczęć:		

▼ **M4**

15. PRZYDZIELENIE			
W kolumnie 17 części 1 wskazać dostępną ilość, a w części 2 - ilość przydzieloną.			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary z podaniem tej jednostki)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu i datę przydzielenia	20. Nazwa, Państwo Członkowskie, pieczęć i podpis organu przydzielającego
17. Cyframi	18. Słownie w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

Dodatkowe karty dołączyć w tym miejscu.

▼ M4

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DOKUMENT NADZORU

Egzemplarz dla właściwego organu	2	1. Odbiorca <i>(nazwa (nazwisko), dokładny adres, państwo i numer rejestru VAT)</i>	2. Numer rejestracyjny
			3. Proponowane miejsce i data przywozu
			4. Organ wystawiający <i>(nazwa, adres, numer telefonu)</i>
		5. Zgłaszający/przedstawiciel, w zależności od przypadku <i>(nazwa (nazwisko), dokładny adres)</i>	6. Kraj pochodzenia <i>(i kod geonomenklatury)</i>
			7. Kraj nadania <i>(i kod geonomenklatury)</i>
	2		8. Ostatni dzień ważności
9. Opis towarów		10. Kod CN i kategoria	
		11. Ilość w kg (masa netto) lub w dodatkowych jednostkach	
		12. Wartość w ECU, cif granica Wspólnoty	
13. Uwagi dodatkowe			
14. Potwierdzenie przez właściwy organ Data: Podpis: Pieczęć:			

▼ **M4**

15. PRZYDZIELENIE			
W kolumnie 17 części 1 wskazać dostępną ilość, a w części 2 - ilość przydzieloną.			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary z podaniem tej jednostki)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu i datę przydzielenia	20. Nazwa, Państwo Członkowskie, pieczęć i podpis organu przydzielającego
17. Cyframi	18. Słownie w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

Dodatkowe karty dołączyć w tym miejscu.